

บันทึก

เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการสิ้นสุดของใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมัน
ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑
(กรณีเรื่องร้องทุกข์ของบริษัท ฮาร์ท ออลย์ สยาม อิมพอร์ต เอ็กชปอร์ต จำกัด)

เดิมกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้หารือสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาว่า กระทรวงพาณิชย์ได้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อค้าน้ำมันดีเซลและน้ำมันชนิดอื่น รวม ๔ ราย ในการออก
ใบอนุญาต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดเงื่อนไขการอนุญาตท้ายใบอนุญาตไว้ด้วย
รวม ๖ ข้อ แต่กรมทะเบียนการค้ามีปัญหว่า

(๑) ในกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในรอบ ๑ ปี มีจำนวนไม่ถึง
๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตันตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ท้ายใบอนุญาตดังกล่าว จะมีผลทำให้ใบอนุญาตเป็น
ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ สิ้นผลหรือไม่

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๖ วรรคสอง
อย่างไรจึงจะชอบด้วยกฎหมาย การกำหนดว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการออกใบอนุญาตข้อใด
ข้อหนึ่งให้ถือว่าใบอนุญาตการเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ สิ้นผลจะกระทำได้อย่างไร

(๓) กรณีที่ผู้ค้าน้ำมันไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ ๕ ท้ายใบอนุญาตที่กำหนดให้
จัดหาน้ำมันเข้ามาในราชอาณาจักรตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์สามารถที่จะ
บังคับตามคำมั่นที่ผู้ค้าน้ำมันให้ไว้ได้หรือไม่ เพียงใด

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะมีอำนาจผ่อนผัน แก้ไข เพิ่มเติมหรือ
เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในภายหลังได้หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณา
ปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า

(๑) การที่ผู้ค้าน้ำมันทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในรอบ ๑ ปีมีจำนวนไม่ถึง
๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน ย่อมถือได้ว่าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตซึ่งเงื่อนไขข้อ ๖ กำหนด
ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นสุด ฉะนั้น ใบอนุญาตนี้จึงสิ้นสุดตามเงื่อนไขข้อ ๖

(๒) มาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑
บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขได้ทุกชนิด รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการสิ้นสุดของ
ใบอนุญาตด้วย การกำหนดว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตข้อใดข้อหนึ่งให้ถือ
ว่าใบอนุญาตสิ้นสุดนั้น ถือได้ว่าเป็นการกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดได้
ตามมาตรา ๖ วรรคสอง

(๓) กระทรวงพาณิชย์ไม่อาจบังคับตามคำมั่นแนบท้ายใบอนุญาตซึ่งเป็นการ

นอกเหนือไปจากการกำหนดให้ใบอนุญาตมีผลหรือสิ้นผลอันมีลักษณะของเงื่อนไขแต่เป็นการเรียกเบี้ยปรับอันเป็นค่ามัดซึ่งเป็นการทำสัญญาทางแพ่ง

(๔) ในกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต รัฐมนตรีจะผ่อนผันให้ไม่ได้ เพราะใบอนุญาตย่อมสิ้นผลและหรือต้องระวางโทษตามกฎหมายแล้วแต่กรณี ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตที่ยังไม่สิ้นผลนั้นสามารถกระทำได้ แต่ไม่มีผลย้อนหลังแต่ประการใด

หลังจากนั้น กระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง เงื่อนไขในการออกและการสิ้นผลของใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๘ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ค้าน้ำมันปฏิบัติเกี่ยวกับการก่อสร้างถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง การค้าน้ำมันเชื้อเพลิงและการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง และในข้อ ๔ ของประกาศฉบับนี้ได้กำหนดให้การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันสิ้นผล

ต่อมา บริษัท ฮาร์ท ออยล์ สยาม อิมพอร์ต เอ็กชปอร์ต จำกัด ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ว่า กรมทะเบียนการค้าได้มีหนังสือแจ้งให้ใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันของผู้ร้องทุกข์สิ้นผลเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง เงื่อนไขในการออกและการสิ้นผลของใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ฯ โดยทำการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ แต่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าผู้ร้องทุกข์ปฏิบัติถูกต้องแล้ว และเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในการใช้อำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง กำหนดมาตรการบังคับให้ใบอนุญาตผู้ค้าน้ำมันต้องสิ้นผลเพราะเหตุที่ได้สำรองน้ำมันครบถ้วนตามอัตราที่กำหนด

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๕ ได้พิจารณาแล้ววินิจฉัยว่าการใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันสิ้นผลนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเกินอำนาจที่กฎหมายให้ไว้ เพราะ

(๑) เงื่อนไขการอนุญาตตามข้อ ๕ มีลักษณะเป็นการกำหนดให้เลิกกิจการของผู้ค้าน้ำมัน ซึ่งมีเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้ค้าน้ำมันนำไปปฏิบัติในการประกอบการค้า ดังนั้น จึงไม่เป็น “เงื่อนไขในการออกใบอนุญาต” ตามที่บัญญัติในมาตรา ๖

(๒) เงื่อนไขตามข้อ ๔ เป็นบทกำหนดโทษ (ที่ให้เลิกกิจการ) ซึ่งจะมีผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนสูง จึงควรต้องมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้อำนาจกระทำโดยชัดแจ้ง ดังเช่นที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ ทวิ (กรณีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ดำเนินกิจการสถานีบริการขายปลีกตามมาตรา ๖ ทวิ) หรือที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ ตี (สำหรับกรณีสั่งพักและเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ขนส่งน้ำมันตามมาตรา ๑๓ ทวิ)

(๓) การไม่ปฏิบัติตาม “เงื่อนไข (ในการออกใบอนุญาต)” ที่กำหนดตามมาตรา ๖ นั้น กฎหมายกำหนดให้มีโทษทางอาญาตามมาตรา ๒๑ อยู่แล้ว และในกรณีผู้ค้าน้ำมันเก็บสำรองน้ำมันไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ก็มีมาตรการทางบริหารตามมาตรา ๑๙ ที่ให้อำนาจรัฐมนตรีฯ ใช้ดุลพินิจเพิกถอนใบอนุญาตหากปรากฏว่าการสำรองน้ำมันไม่ครบถ้วนโดยไม่มี

เหตุผลอันควรแก้ตัวได้โดยชอบด้วยกฎหมาย กับยังมีบทบัญญัติตรา ๑๒ กำหนดให้รัฐมนตรีามีดุลพินิจพิจารณาผ่อนผันหรือลดอัตราหรือปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองได้เมื่อผู้ค้าน้ำมันร้องขอ ดังนั้น การที่รัฐมนตรีกำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นผล นอกจากจะไม่มีอำนาจตามกฎหมายแล้ว ยังขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายอีกด้วย

(๔) การตีความว่ารัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขข้อ ๔ (การสิ้นผลของใบอนุญาต) ให้เป็น “มาตรการทางบริหาร” เพื่อควบคุมการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงได้นั้น ไม่ถูกต้องในหลักการมอบอำนาจ (ของฝ่ายนิติบัญญัติ) ที่ให้ฝ่ายบริหารตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับ ซึ่งฝ่ายบริหารจะต้องกระทำภายในขอบเขตของเรื่องและภายในขอบอำนาจที่ฝ่ายนิติบัญญัติให้ไว้ และไม่ชอบด้วยหลักการแบ่งแยกอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เพราะรัฐมนตรีฯ ย่อมมีอำนาจกำหนด “มาตรการทางบริหาร” ได้เท่าที่กฎหมายมีเจตนารมณ์และบัญญัติให้อำนาจไว้โดยชัดแจ้ง แต่การที่รัฐมนตรีกำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นผลนั้น มิได้มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจ และไม่อาจถือได้ว่าเป็นมาตรการทางบริหาร

สำหรับปัญหาที่ว่าหลักเกณฑ์ในการคำนวณจำนวนน้ำมันที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ต้องสำรองน้ำมันมีอย่างใดนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า ยังไม่เป็นประเด็นอันจะต้องพิจารณาวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จึงมีคำวินิจฉัยเสนอให้ท่านนายกรัฐมนตรีสั่งการว่า ให้กรมทะเบียนการค้าสั่งถอนคืนหนังสือกรมทะเบียนการค้า ด่วนมากลับเฉพาะ ที่ พณ ๐๕๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ (แจ้งให้ใบอนุญาตของบริษัทาสิ้นผล) โดยให้รัฐมนตรีฯ (อาศัยอำนาจตามหลักการบริหารราชการแผ่นดิน) สั่งการดังกล่าว กับให้พิจารณาดำเนินการตามสมควรเกี่ยวกับคำสั่งลดปริมาณน้ำมันที่ต้องสำรอง ซึ่งรัฐมนตรีฯ ได้เคยใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ผ่อนผันให้แก่บริษัทฯ (อันเป็นผลสืบเนื่องจากการสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราวเพื่อบรรเทาทุกข์ของรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก สนิท บุญยะชัย) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี) ไว้แล้วด้วย

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายอมร จันทรสมบูรณ์) ได้มีข้อสังเกตเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อประกอบการสั่งการว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๕ มีลักษณะขัดแย้งกับความเห็นของกรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖ และการสั่งการเรื่องร้องทุกข์นี้มีความสำคัญ เพราะถ้าหากพิจารณาให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติราชการของกรมทะเบียนการค้าอย่างมาก และอาจมีการฟ้องคดีขอให้ทางราชการรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายในทางธุรกิจของตนได้ ดังนั้น เลขาธิการจึงมีข้อเสนอแนะให้นายกรัฐมนตรีเลือกสั่งการดังนี้

(๑) สั่งให้ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาทบทวนเนื่องจากผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะเป็นส่วนรวมหรือ

(๒) ส่งเรื่องให้ที่ประชุมใหญ่กรมการร่างกฎหมายพิจารณาปัญหาทางกฎหมายอันเป็น “ประเด็นวินิจฉัย” ของเรื่องร้องทุกข์นี้ ซึ่งมีปัญหาว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะ

มีอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง กำหนดเงื่อนไขเรื่องการสิ้นสุดของใบอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมัน ตามมาตรา ๖ หรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๕ มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖)

รองนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทน นายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายตามข้อเสนอของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวตามข้อ ๑๓ (๑)^๑ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมายพ.ศ.๒๕๒๒ ทั้งนี้ โดยมีประเด็นข้อกฎหมายว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะมีอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑ กำหนดเงื่อนไขเรื่องการสิ้นสุดของใบอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่กำหนดให้ผู้ค้าน้ำมันต้องปฏิบัติหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นพ้องกับความเห็นของกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖ ว่า การที่ มาตรา ๖^๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตสำหรับผู้ที่จะค้าน้ำมันมีปริมาณการค้าแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดปีละตั้งแต่หนึ่งแสนเมตริกตันขึ้นไปต้องปฏิบัติตามนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า พระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่จะให้อำนาจเป็นพิเศษแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สามารถใช้ดุลพินิจกำหนดขอบเขตหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติในการค้าน้ำมันของผู้ได้รับอนุญาตได้ตามที่จะเห็นว่าเป็นการจำเป็นและเหมาะสม การใช้อำนาจของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในการกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๖ วรรคสอง จึงเป็นการกำหนดมาตรการในทางบริหารโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการควบคุมการค้าน้ำมัน

ระเบียบของคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีผู้รักษาราชการตามกฎหมาย ได้มีมติหรือคำสั่งหรือขอให้กรรมการร่างกฎหมายวินิจฉัยปัญหาโดยที่ประชุมใหญ่

ฯลฯ

ฯลฯ

^๑พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑

มาตรา ๖ ผู้ใดจะเป็นผู้ค้าน้ำมันมีปริมาณการค้าแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิด ปีละตั้งแต่หนึ่งแสนเมตริกตันขึ้นไป ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตด้วยก็ได้

ของผู้ได้รับใบอนุญาตว่า สมควรจะให้ประกอบกิจการไปได้หรือไม่ เพียงใด หรือสมควรให้ยุติการประกอบกิจการเมื่อฝ่าฝืนเงื่อนไขเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อใบอนุญาตเป็นผู้ค้ำนํ้ามันตามมาตรา ๖ มิได้มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติที่กำหนดอายุใบอนุญาตไว้หรือกำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงเมื่อใดไว้โดยเฉพาะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จึงอาจกำหนดเกี่ยวกับการสิ้นสุดของใบอนุญาตเป็นเงื่อนไขประการหนึ่ง เพื่อให้มีผลเป็นการถอนคืนการอนุญาตที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เคยให้ไว้เนื่องจากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตได้ทราบล่วงหน้าก่อนการประกอบกิจการแล้วได้

นอกจากนี้ การกำหนดเงื่อนไขในลักษณะดังกล่าว นอกจากมิใช่เป็นการกำหนดเงื่อนไขเกินอำนาจที่กฎหมายให้ไว้แล้ว ยังไม่เป็นการขัดแย้งกับบทบัญญัติเกี่ยวกับการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ ทวิ^๓ และมาตรา ๑๙ ตรี^๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๒ หรือการกำหนดโทษอาญาสำหรับการฝ่าฝืนเงื่อนไขมาตรา ๖ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑^๕ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวเป็นมาตรการทางกฎหมายซึ่งใช้บังคับสำหรับกรณีที่ระบุไว้เท่านั้น มิใช่เป็นบทจำกัดขอบเขตการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตของรัฐมนตรว่าการกระทรวงพาณิชย์แต่อย่างใด เนื่องจากการกำหนดมาตรการบังคับเพื่อควบคุมการประกอบกิจการของผู้ค้ำนํ้ามันให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องภายในขอบเขตที่อนุญาตไว้ตลอดเวลาที่มีประกอบกิจการดังกล่าว เป็นอำนาจของรัฐมนตรว่าการกระทรวงพาณิชย์ผู้อนุญาตโดยตรงที่จะกระทำต่างหากจากมาตรการบังคับสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

^๓พระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๒

มาตรา ๑๙ ทวิ ผู้ค้ำนํ้ามันตามมาตรา ๖ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคสาม ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ตรี วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตาม ๑๓ เบญจ อธิบัติจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ตามที่เห็นสมควร

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักใช้โดยมีกำหนดเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

^๔พระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๒

มาตรา ๑๙ ตรี ผู้ขนส่งนํ้ามันตามมาตรา ๑๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ตรี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓ จัตวา (๑) อธิบัติจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ตามที่เห็นสมควร

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักใช้โดยมีกำหนดเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

^๕พระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑

มาตรา ๒๑ ผู้ค้ำนํ้ามันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

รองเลขาธิการฯ
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๓๔